Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2019. gada 20. martā*

Valsts atbalsts – Atbalsts, ko Spānija piešķīrusi dažiem profesionāliem futbola klubiem – Garantija – Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par nesaderīgu ar iekšējo tirgu – Priekšrocība – Pienākums norādīt pamatojumu

Lietā T-766/16

Hércules Club de Fútbol, SAD, Alikante (Spānija), ko pārstāv *S. Rating* un *Y. Martínez Mata*, advokāti,

prasītājs,

ko atbalsta

Spānijas Karaliste, ko sākotnēji pārstāvēja *A. Gavela Llopis* un *M. J. García-Valdecasas Dorrego*, vēlāk – *M. J. García-Valdecasas Dorrego*, pārstāves,

persona, kas iestājusies lietā,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *G. Luengo*, *B. Stromsky* un *P. Němečková*, pārstāvji,

atbildētāja,

par prasību, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt Komisijas Lēmumu (ES) 2017/365 (2016. gada 4. jūlijs) par valsts atbalstu SA.36387 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2013/CP), ko Spānija sniegusi *Valencia Club de Fútbol, SAD*, *Hércules Club de Fútbol, SAD*, un *Elche Club de Fútbol, SAD* (OV 2017, L 55, 12. lpp.),

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs H. Kanninens [*H. Kanninen*] (referents), tiesneši J. Švarcs [*J. Schwarcz*] un L. Kalvo-Sotelo Ibaņess-Martins [*L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín*],

sekretārs: I. Dragans [*I. Dragans*], administrators,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu un 2018. gada 14. septembra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – spāņu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 Prasītājs, *Hércules Club de Fútbol, SAD*, ir profesionāls futbola klubs, kura juridiskā adrese ir Alikantē, Valensijas apgabalā (Spānija).

2 *Fundación Hércules de Alicante* (turpmāk tekstā – "*Fundación Hércules*") ir bezpeļņas organizācija, kuras sociālais mērķis ir saistīts ar prasītāja darbību. Saskaņā ar *Fundación Hércules* statūtiem un saistītajiem noteikumiem prasītāja valdes locekļi juridiski ir *Fundación Hércules* vadības komitejas locekļi.

3 2010. gada 26. jūlijā *Instituto Valenciano de Finanzas* (turpmāk tekstā – "*IVF*"), *Generalitat Valenciana* (Valensijas autonomā apgabala pašvaldība, Spānija) finanšu iestāde piešķīra *Fundación Hércules* garantiju bankas aizdevumam 18 miljonu EUR apmērā, ko piešķīrusi *Caja de Ahorros del Mediterráneo* (turpmāk tekstā – "*CAM*"), noteiktu prasītāja emitēto kapitāla daļu iegādei saistībā ar tā lēmumu par kapitāla palielināšanu. Kapitāla palielināšanas beigās *Fundación Hércules* piederēja 81,96 % prasītāja kapitāla daļu.

4 Ar garantiju tika segti 100 % aizdevuma pamatsummas, kā arī procenti un garantētā darījuma izmaksas. Par to *Fundación Hércules* ik gadu bija jāmaksā *IVF* garantijas prēmija 1 % apmērā. Turklāt *IVF* kā pretgarantiju saņēma ķīlā prasītājs kapitāla daļas, ko bija iegādājies *Fundación Hércules*. Pagaidu kārtā, līdz kapitāla daļu ieķīlāšanai, bija paredzēts, ka *IVF* saņem garantiju no *José Rico Pérez* stadiona īpašnieka *Aligestión Integral SA* (turpmāk tekstā – "*Aligestión*") un ka tiks ieķīlātas prasītāja kapitāla daļas, kas pieder *Aligestión*. Pamatā esošā aizdevuma termiņš bija 5 gadi. Pamatā esošā aizdevuma procentu likme pirmos 36 mēnešus bija fiksēta 4 % likme un 1 gada EURIBOR likme, kas palielināta par 2 % nākamos 24 mēnešus. Tika piemērota arī saistību maksa 0,5 % apmērā. Garantēto aizdevumu (pamatsummu un procentus) bija paredzēts atmaksāt, pārdodot prasītāja kapitāla daļas, ko iegādājies *Fundación Hércules*.

5 Pēc *IVF* piešķirtās publiskās garantijas *Fundación Hércules* neatmaksāja pamatā esošo aizdevumu. Tādēļ 2012. gada 24. janvārī *IVF*, lai izpildītu savas kā garantijas devēja saistības, atmaksāja *CAM* 18,4 miljonus EUR, tās vietā kļūstot par attiecīgā aizdevuma kreditoru, un pēc tam uzsāka tiesvedību pret *Fundación Hércules*, lai atgūtu minēto summu.

6 Saņēmusi informāciju par to, ka, iespējams, pastāv valsts atbalsts, ko piešķīrusi Valensijas autonomā apgabala pašvaldība kā garantiju bankas aizdevumam par labu *Valencia Club de Fútbol, SAD*, prasītājam un *Elche Club de Fútbol, SAD*, Eiropas Komisija 2013. gada 8. aprīlī aicināja Spānijas Karalisti iesniegt apsvērumus par šo informāciju. Spānijas Karaliste tai atbildēja 2013. gada 27. maijā un 3. jūnijā.

7 Ar 2013. gada 18. decembra vēstuli Komisija paziņoja Spānijas Karalistei par savu lēmumu uzsākt LESD 108. panta 2. punktā paredzēto procedūru. 2014. gada 10. februāra vēstulē Spānija iesniedza apsvērumus par lēmumu attiecībā uz procedūras sākšanu.

8 Formālās izmeklēšanas procedūras gaitā Komisija saņēma apsvērumus un informāciju no Spānijas Karalistes, *IVF*, *Liga Nacional de Fútbol Profesional*, *Valencia Club de Fútbol* un no *Fundación Valencia Club de Fútbol*.

9 Ar Lēmumu (ES) 2017/365 (2016. gada 4. jūlijs) par valsts atbalstu SA.36387 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2013/CP), ko Spānija ir piešķīrusi *Valencia Club de Fútbol*, [*SAD*], *Hércules Club de Fútbol*, [*SAD*] un *Elche Club de Fútbol*, [*SAD*], (OV 2017, L 55, 12. lpp.; turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums"), Komisija tostarp ir secinājusi, ka *IVF* 2010. gada 26. jūlijā piešķirtā publiskā garantija tāda bankas

aizdevuma segšanai, kas piešķirts *Fundación Hércules*, lai parakstītos uz prasītāja kapitāla daļām tās izlemtā kapitāla palielināšanas darījuma ietvaros (turpmāk tekstā – "strīdīgais pasākums"), ir ar iekšējo tirgu nesaderīgs prettiesisks atbalsts 6 143 000 EUR apmērā (apstrīdētā lēmuma 1. pants). Tā rezultātā Komisija lika Spānijas Karalistei atgūt minēto atbalstu no prasītāja (apstrīdētā lēmuma 2. pants) un noteica, ka šī atgūšana ir "tūlītēja un spēkā esoša" (apstrīdētā lēmuma 3. pants).

10 Apstrīdētajā lēmumā Komisija, pirmām kārtām, uzskatīja, ka attiecīgais pasākums, ko piešķīris *IVF*, ir saistīts ar valsts līdzekļiem un ir piedēvējams Spānijas Karalistei. Otrām kārtām, atbalsta saņēmējs esot prasītājs, nevis *Fundación Hércules*, kurš esot rīkojies kā finanšu instruments, sevišķi ņemot vērā pasākuma mērķi – atvieglot prasītāja kapitāla palielināšanas finansēšanu. Prasītāja finanšu stāvoklis attiecīgā pasākuma piešķiršanas brīdī esot bijis grūtībās nonākušu uzņēmumu stāvoklis Kopienas pamatnostādņu par valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai (OV 2004, C 244, 2. lpp.; turpmāk tekstā – "Pamatnostādnes par glābšanu un pārstrukturēšanu") 10. punkta a) apakšpunkta, kā arī 11. punkta izpratnē. Ņemot vērā Komisijas paziņojumā par [LESD 107. un 108.] panta piemērošanu valsts atbalstam garantiju veidā (OV 2008, C 155, 10. lpp.; turpmāk tekstā – "Paziņojums par garantijām") noteiktos kritērijus un prasītāja finanšu stāvokli, kā arī tam piešķirtās publiskās garantijas nosacījumus, Komisija secināja, ka pastāv nepamatota priekšrocība, kas varējusi izkropļot vai draudēt izkropļot konkurenci un ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm. Turklāt Komisija apstrīdētajā lēmumā aprēķināja atbalstu, kas esot piešķirts prasītājam, balstoties uz atsauces likmi, kura piemērojama atbilstoši tās Paziņojumam par atsauces likmes un diskonta likmes noteikšanas metodes pārskatīšanu (OV 2008, C 14, 6. lpp.), jo to nebija iespējams būtiski salīdzināt ar tirgū veiktiem līdzīgiem darījumiem. Aprēķinot strīdīgā atbalsta apmēru, Komisija uzskatīja, ka to prasītāja kapitāla daļu vērtība, kas ieķīlātas *IVF* kā pretgarantija, ir gandrīz nulle. Visbeidzot, Komisija apstrīdētajā lēmumā uzskatīja, ka strīdīgais atbalsts nav saderīgs ar iekšējo tirgu, it īpaši ņemot vērā principus un nosacījumus, kas paredzēti Pamatnostādnēs par glābšanu un pārstrukturēšanu.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

11 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2016. gada 7. novembrī, prasītājs cēla šo prasību, lūdzot Vispārējo tiesu:

– atcelt apstrīdēto lēmumu;

– piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

12 Ar atsevišķu dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts tajā pašā dienā, prasītājs iesniedza pieteikumu par pagaidu noregulējumu, lūdzot apturēt apstrīdētā lēmuma 2. pantu, ciktāl tajā ir uzdots atgūt atbalstu.

13 Komisija 2017. gada 20. janvārī iesniedza Vispārējās tiesas kancelejā iebildumu rakstu, kurā tā lūdz Vispārējo tiesu:

– noraidīt prasību kā nepamatotu;

– piespriest prasītajam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

14 2017. gada 7. martā prasītājs Vispārējās tiesas kancelejā iesniedza repliku.

15 Ar 2017. gada 29. marta lēmumu Vispārējās tiesas ceturtās palātas priekšsēdētājs ļāva Spānijas Karalistei iestāties lietā prasītāja prasījumu atbalstam.

16 2017. gada 19. aprīlī Komisija Vispārējās tiesas kancelejā iesniedza atbildes rakstu uz repliku.

17 2017. gada 19. jūnijā Spānijas Karaliste Vispārējās tiesas kancelejā iesniedza iestāšanās rakstu.

18 Tās prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– apmierināt prasību un atcelt apstrīdēto lēmumu;

– piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

19 Komisija apsvērumus par iestāšanās rakstu Vispārējās tiesas kancelejā iesniedza 2017. gada 27. jūlijā.

20 2017. gada 17. augusta vēstulē prasītājs norādīja, ka vēlētos tikt uzklausīts tiesas sēdē.

21 Ar 2018. gada 22. marta rīkojumu *Hércules Club de Fútbol*/Komisija (T-766/16 R, nav publicēts, EU:T:2018:170) Vispārējās tiesas priekšsēdētājs noraidīja pieteikumu par pagaidu noregulējumu un atlika lēmuma pieņemšanu par tiesāšanās izdevumiem.

22 Ar Vispārējās tiesas sekretāra 2018. gada 13. jūlija vēstulēm Vispārējā tiesa procesa organizatorisko pasākumu ietvaros, kuri paredzēti Reglamenta 89. pantā, uzdeva rakstiskus jautājumus visiem lietas dalībniekiem.

23 Vispārējā tiesa 2018. gada 14. septembra tiesas sēdē uzklausīja lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumus un to atbildes uz tās uzdotajiem jautājumiem.

24 Ar 2018. gada 22. novembra rīkojumu *Hércules Club de Fútbol*/Komisija (C-334/18 P(R), EU:C:2018:952) Tiesas pagaidu noregulējuma tiesnesis atcēla 2018. gada 22. marta rīkojumu *Hércules Club de Fútbol*/Komisija (T-766/16 R, nav publicēts, EU:T:2018:170) un nosūtīja lietu atpakaļ Vispārējai tiesai. 2018. gada 28. novembrī Vispārējas tiesas priekšsēdētājs izdeva rīkojumu, pamatojoties uz Reglamenta 157. panta 2. punktu, saskaņā ar kuru tas uzdeva apturēt apstrīdētā lēmuma piemērošanu prasītājam līdz brīdim, kad tiks izdots rīkojums, ar kuru tiks izbeigta pagaidu noregulējuma tiesvedība.

Juridiskais pamatojums

Par pieteikumu veikt procesa organizatoriskos pasākumus

25 Prasības pieteikumā prasītājs lūdza Vispārējo tiesu veikt procesa organizatorisko pasākumu, lai iepazītos ar noteiktu informāciju tā administratīvā procesa lietvedībā, kurā tika pieņemts apstrīdētais lēmums.

26 Prasītājs norāda, ka piekļuve visai sarakstei starp Spānijas, valsts un reģionālajām administratīvajām iestādēm un Komisiju administratīvajā procesā, ciktāl tā konkrēti neattiecas uz *Valencia Club de Fútbol* vai *Elche Club de Fútbol*, tam ir vajadzīga, lai varētu pilnībā īstenot savas tiesības uz aizstāvību un lai kompensētu diskriminējošo attieksmi, ko pret to esot īstenojušas minētās iestādes. Turklāt no apstrīdētā lēmuma satura izrietot, ka šis lēmums ir balstīts uz neprecīziem Spānijas iestāžu apgalvojumiem vai kļūdainu to interpretāciju, kas pastiprinot tā pieteikuma likumību. Pieteikuma par procesa organizatoriskā pasākuma veikšanu pieņemšana esot vienīgais veids, kā prasītājs var papildināt pamatus un argumentus atbilstošā procesa brīdī, ņemot vērā, ka tam ir bijis jāceļ šī prasība atcelt tiesību aktu un jāiesniedz pieteikums par piemērošanas apturēšanu bez iespējas piekļūt Spānijas iestāžu administratīvajā posmā formulētajiem argumentiem.

27 Saskaņā ar Reglamenta 88. panta 1. punktu procesa organizatoriskos pasākumus var veikt jebkurā tiesvedības stadijā pēc vai nu Vispārējās tiesas ierosmes, vai arī kādas puses pamatlietā pieteikuma. Atbilstoši šā reglamenta 89. pantam šo pasākumu mērķis ir nodrošināt, lai lietu sagatavošana iztiesāšanai, tiesvedības norise un strīdu atrisināšana notiktu vislabākajos apstākļos. Tas tostarp var būt lūgums lietas dalībniekam iesniegt jebkādu dokumentu par lietu (Reglamenta 89. panta 3. punkta d) apakšpunkts).

28 Tāpat ir jāatgādina, ka Vispārējai tiesai ir jāizvērtē, cik lietderīgi ir procesa organizatoriskie pasākumi, ko ir lūgusi viena no pamatlietas pusēm (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1999. gada 6. jūlijs, *Séché* /Komisija, T-112/96 un T-115/96, EU:T:1999:134, 284. punkts).

29 Lai Vispārējā tiesa varētu noteikt, vai labai procesa norisei ir lietderīgi lūgt iesniegt noteiktus dokumentus, lietas dalībniekam, kas to ir lūdzis, šie dokumenti ir jāidentificē un jāiesniedz Vispārējai tiesai vismaz minimāla informācija, kas apliecina šo dokumentu noderīgumu tiesvedības vajadzībām (spriedums, 1998. gada 17. decembris, *Baustahlgewebe*/Komisija, C-185/95 P, EU:C:1998:608, 93. punkts; skat. arī spriedumu, 2013. gada 16. oktobris, *TF1*/Komisija, T-275/11, nav publicēts, EU:T:2013:535, 117. punkts un tajā minētā judikatūra). Tādējādi prasītājam tostarp ir jāsniedz precīzas un atbilstošas norādes, lai paskaidrotu, kāda nozīme strīda atrisināšanai varētu būt šiem dokumentiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 20. jūlijs, *Oikonomopoulos*/Komisija, T-483/13, EU:T:2016:421, 253. punkts).

30 Šajā lietā prasītājs ir tikai izteicis vispārīgus apsvērumus par to, ka no apgalvotajām kļūdām apstrīdētajā lēmumā būtu jāsecina, ka ir pieļautas kļūdas apsvērumos, ko publisko tiesību iestādes ir iesniegušas administratīvajā posmā, vai vismaz šie apsvērumi ir kļūdaini interpretēti. Tādējādi prasītājs nenorāda, kādēļ pieprasītajiem dokumentiem ir nozīme strīda atrisināšanai.

31 Šis risinājums esot jāizvēlas vēl jo vairāk, ņemot vērā apstrīdētā lēmuma sistēmu un procedūru, kurā tas ticis pieņemts. Pirmkārt, apstrīdētā lēmuma 36.–45. apsvērumā jau tika izklāstīts to Spānijas Karalistes, *IVF* un Valensijas autonomā apgabala pašvaldības apsvērumu saturs, kurus lūdz uzrādīt prasītājs. Otrkārt, ieinteresētajām personām, izņemot par atbalsta piešķiršanu atbildīgo dalībvalsti, valsts atbalsta kontroles procedūras ietvaros nav tiesību iepazīties ar Komisijas administratīvās lietas materiāliem (spriedums, 2010. gada 29. jūnijs, Komisija/*Technische Glaswerke Ilmenau*, C-139/07 P, EU:C:2010:376, 58. punkts).

32 Turklāt, tā kā nav pierādīts, ka lūgtajam procesa organizatoriskajam pasākumam ir nozīme strīda atrisināšanā, prasītājs nevar atsaukties uz tā tiesību uz aizstāvību skārumu tādēļ, ka nav piešķirta piekļuve attiecīgajiem dokumentiem (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2014. gada 11. decembris, *van der Aat* u.c./Komisija, T-304/13 P, EU:T:2014:1055, 61. punkts).

33 Visbeidzot, tam, ka Valensijas autonomā apgabala pašvaldība prasītājam esot atteikusi pārsūtīt minētos dokumentus, lai gan, kā tas norāda, tie esot darīti zināmi *Valencia Club de Fútbol*, nav nozīmes, izskatot šo pieteikumu par procesa organizatorisko pasākumu veikšanu. Proti, apgalvotā diskriminācija neliek apstrīdēt to, ka attiecīgo dokumentu iesniegšana nav vajadzīga strīda atrisināšanai.

34 Līdz ar to pieteikums par procesa organizatoriskā pasākuma veikšanu ir jānoraida.

Par lietas būtību

35 Prasības pamatošanai prasītājs izvirzīja trīs pamatus, kas visi trīs attiecas uz LESD 107. panta 1. punkta pārkāpumu: pirmais – tādēļ ka Komisija esot kļūdaini konstatējusi no attiecīgā pasākuma izrietošas priekšrocības pastāvēšanu, otrais, kas izvirzīts pakārtoti, – tādēļ ka Komisija esot kļūdaini konstatējusi, ka minētais pasākums izkropļo konkurenci un ietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm, un trešais, kas arī izvirzīts pakārtoti, – tādēļ, ka piešķirtā atbalsta summas novērtējumā esot pieļauta kļūda.

Par pirmo pamatu, kas attiecas uz kļūdu priekšrocības identificēšanā

36 Prasītājs, ko atbalsta Spānijas Karaliste, sadala pirmo pamatu divās daļās, kas ir jāizskata secīgi.

– Par pirmā pamata pirmo daļu, kas attiecas uz kļūdainu kvalificēšanu par grūtībās nonākušu uzņēmumu

37 Prasītājs apgalvo, ka strīdīgās garantijas piešķiršanas datumā tas nebija grūtībās nonācis uzņēmums. Vispirms jau Pamatnostādņu par glābšanu un pārstrukturēšanu 10. punkta a) apakšpunktā minētie kritēriji neesot piemērojami futbola tirgum. Ņemot vērā futbola tirgus specifiku, nozīme esot tikai Eiropas Futbola asociāciju savienības (*UEFA*) un *Liga Nacional de Fútbol Profesional* izmantotajai metodei, kas ir klubu kontu salīdzināšana ar pārējo klubu, kuri piedalās čempionātos tajā pašā dalībvalstī, vidējo radītāju. Prasītājs esot bijis labākā stāvoklī salīdzinājumā ar Spānijas futbola čempionāta pirmās divīzijas un otrās divīzijas A līgas klubu vidējo rādītāju un turklāt esot bijis salīdzināmā situācijā ar kopējo Eiropas futbola situāciju.

38 Turklāt strīdīgās garantijas piešķiršanas datumā nedz parāda uzkrājums, nedz parāda/pašu kapitāla likme, pēc prasītāja domām, nebija atbilstoši finanšu rādītāji, ņemot vērā klubu kredītspēju, kura vēl šodien ir nodalīta no rentabilitātes, uz ko tiecas lielākā daļa citu nozaru, kā arī līdzekļu piešķīrumu klubiem no akcionāriem vai trešajām personām, attiecībā uz ko pirms regulu par finanšu *fair-play* stāšanās spēkā nebija noteikta augstākā robeža. Visbeidzot, Komisijai prasītāja finansiālajā novērtējumā arī esot bijis jāņem vērā tas, ka strīdīgās garantijas piešķiršanas datumā prasītājs bija kvalificējies tam, lai nākamajā sezonā piedalītos Spānijas futbola čempionāta pirmajā divīzijā. Spānijas Karaliste piebilst, ka apstrīdētajā lēmumā neesot norādīts pamatojums tam, ka Komisija nav atbildējusi uz argumentiem, kas izvirzīti administratīvajā posmā par to, ka futbola klubu uzņēmējdarbības modelis ir specifisks.

39 Komisija apstrīd prasītāja argumentus.

40 Ir jāatgādina, ka specifiskajā valsts atbalsta jomā Komisijai ir saistoši tās pieņemtie pamatprincipi un paziņojumi, ciktāl tie atbilst Līguma normām un dalībvalstis tos ir atzinušas. It īpaši šie tiesību akti nevar tikt interpretēti tādā nozīmē, kas samazinātu LESD 107. un 108. panta piemērojamību vai kas būtu pretrunā tajos izvirzītajiem mērķiem (spriedums, 2008. gada 11. septembris, Vācija u.c./ *Kronofrance*, C-75/05 P un C-80/05 P, EU:C:2008:482, 61. un 65. punkts).

41 Šajā lietā Komisija apstrīdētā lēmuma 78. apsvērumā ir balstījusies uz Pamatnostādņu par glābšanu un pārstrukturēšanu 10. punkta a) apakšpunktu un 11. punktu, lai strīdīgās garantijas pieņemšanas datumā prasītāju kvalificētu par grūtībās nonākušu uzņēmumu.

42 Kā izriet no apstrīdētā lēmuma 71. un 85. apsvēruma, šī kvalifikācija atbilstoši Komisijas uzskatam ir nozīmīga, pirmkārt, lai noteiktu tirgus cenu, attiecībā pret kuru būtu jāsalīdzina prēmija par strīdīgo garantiju, un, otrkārt, lai novērtētu, vai ir izpildīti nosacījumi tam, lai varētu izslēgt atbalsta pastāvēšanu (Paziņojuma par garantijām 3.2. punkts), kā apgalvoja Spānijas Karaliste.

43 Pamatnostādņu par glābšanu un pārstrukturēšanu 10. punkta a) apakšpunkts un 11. punkts konkrētos noteikumos atspoguļo šo pamatnostādņu 9. punktā izklāstīto vispārējo apsvērumu, atbilstoši kuram "[uzņēmums ir nonācis] grūtībās, ja tas no saviem resursiem vai ar līdzekļiem, ko tas spēj iegūt no sava īpašnieka/akcionāriem vai kreditoriem, nespēj apturēt zaudējumus, kuri bez valsts iestāžu ārējas iejaukšanās īstermiņā vai vidējā termiņā gandrīz noteikti novedīs to līdz nespējai turpināt darbību".

44 Ar savu argumentāciju prasītājs neapstrīd, ka, parastos apstākļos piemērojot iepriekš minētos Pamatnostādņu par glābšanu un pārstrukturēšanu punktus, tas būtu jākvalificē par grūtībās nonākušu uzņēmumu. Turpretī prasītājs apstrīd, ka attiecīgie kritēriji būtu piemērojami tādā nozarē kā futbola

nozare, kurā būtībā esot raksturīga uzņēmumu vislielākā spēja piesaistīt kapitālu un radīt parādu, neatkarīgi no to finanšu stāvokļa, kā arī lielākais ienākumu un aktīvu nepastāvīgums, kas galvenokārt ir saistīti ar to sporta rezultātiem.

45 Šai argumentācijai nevar piekrist šādu iemeslu dēļ.

46 Pirmkārt, ienākumu un aktīvu vērtības svārstību risks, uz ko atsaucas prasītājs, ir apstāklis, ar ko tāpat regulāri saskaras uzņēmumi, kuri darbojas citos tirgos, nevis profesionālā futbola tirgū.

47 Otrkārt, atsevišķas retas rīcības, kas neatbilst tirgus loģikai, piemēram, mecenāta darbība, nav pietiekamas, lai apstrīdētu attiecīgās darbības ekonomisko raksturu, kas jau ir tikusi atzīta profesionālo futbola klubu praksē (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2005. gada 26. janvāris, *Piau*/Komisija, T-193/02, EU:T:2005:22, 69. punkts), nedz arī atsauces ietvarus, ko veido privāts uzņēmējs tirgus ekonomikā, lai analizētu priekšrocības pastāvēšanu. Kā apgalvo Komisija, saistībā ar ieguldīšanas darbībām, kas neatbilst tirgus loģikai futbola nozarē, pieņemot, ka tādas tikušas konstatētas, attiecīgā pasākuma pastāvēšana turklāt nav pasargājusi prasītāju no vajadzības izmantot publisku garantiju, lai palielinātu kapitālu.

48 Treškārt, grūtībās nonākuša uzņēmuma jēdziens, kā tas ir definēts Pamatnostādņu par glābšanu un pārstrukturēšanu 9. punktā, ir objektīvs jēdziens, kurš ir jāizvērtē vienīgi saistībā ar attiecīgā uzņēmuma finanšu un ekonomiskās situācijas konkrētajām norādēm (spriedums, 2017. gada 6. aprīlis, *Regione autonoma della Sardegna*/Komisija, T-219/14, EU:T:2017:266, 184. punkts). Prasītājs galvenokārt pamatojas uz vispārīgiem apgalvojumiem par futbola klubu spēju piesaistīt līdzekļus un parakstīt aizdevuma līgumus, kas paši par sevi neļauj apvērst konstatējumu, pie kura Komisija, pamatodamās uz prasītāja individuālajiem finanšu datiem, ir nonākusi apstrīdētajā lēmumā.

49 Ceturtkārt, ciktāl prasītājs balstās uz sava finanšu stāvokļa salīdzinājumu ar pārējo futbola klubu (vispirms jau Spānijas un tad – Eiropas) vidējo rādītāju, ir jānorāda, ka šāds salīdzinājums arī neatbilst principiem, kas atgādināti šā sprieduma 48. punktā un kas ir grūtībās nonākuša uzņēmuma jēdziena pamatā Pamatnostādņu par glābšanu un pārstrukturēšanu izpratnē. Proti, šī salīdzinošā pieeja galvenokārt nav balstīta uz prasītāja individuālo situāciju, un, ja to izmanto, valsts atbalsta pārbaudes netiktu veiktas attiecībā uz pasākumiem, kas notiek panīkušās nozarēs, nozarēs, kuras rada zaudējumus, vai mazrentablās nozarēs.

50 Šajā ziņā kā nepamatoti ir jānoraida prasītāja apgalvojumi, ka Komisija, neizmantodama salīdzinošo metodi, esot pārkāpusi Paziņojuma par LESD 107. panta 1. punktā minēto valsts atbalsta jēdzienu (OV 2016, C 262, 1. lpp.) 97. un nākamos punktus. Proti, salīdzinošā analīze, par ko ir runa šajā paziņojumā, attiecas uz minēto darījumu, kas novērtēts salīdzinājumā ar atsauces darījumu, nevis uz saņēmēja finanšu stāvokli.

51 Visbeidzot, runājot par apstākli, ko turklāt ir minējis prasītājs, – ka strīdīgās garantijas piešķiršanas datumā tas bija kvalificējies, lai nākamajā sezonā spēlētu Spānijas futbola čempionāta pirmajā divīzijā, ir jānorāda, ka tā ir neskaidra attīstības perspektīva no finanšu viedokļa, kas katrā ziņā pati par sevi nevar likt apstrīdēt Komisijas secinājumu, ko tā izdarījusi, pamatojoties uz negatīvu prasītāja pašu kapitālu un pieaugošu zaudējumu konstatējumu.

52 Ņemot vērā iepriekš minēto, pirmā daļa tātad ir jānoraida.

53 Tas pats attiecas uz Spānijas Karalistes papildus apgalvoto pamatojuma neesamību. Pirmkārt, kā ir atgādināts šā sprieduma 41.–43. punktā, Komisija ir norādījusi kritērijus, kurus ņemot vērā, tā uzskatīja, ka prasītājam ir grūtībās nonākuša uzņēmuma īpašības, apstrīdētā lēmuma 78. apsvērumā detalizēti izklāstot, kā tie ir piemēroti šajā lietā. Otrkārt, saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Komisijai nav pienākuma paust nostāju par visiem argumentiem, ko tai ir izvirzījušas ieinteresētās personas, bet ir pietiekami, ka tā izklāsta faktus un juridiskos apsvērumus, kuriem ir būtiska nozīme lēmuma uzbūvē

(skat. spriedumu, 2014. gada 30. aprīlis, *Hagenmeyer* un *Hahn*/Komisija, T-17/12, EU:T:2014:234, 173. punkts un tajā minētā judikatūra). Tomēr, kā izriet no Vispārējās tiesas veiktā šīs daļas vērtējuma, Komisija, nepieļaudama kļūdu un tātad balstīdamās uz atbilstošiem faktiskiem un tiesību apstākļiem, apstrīdētajā lēmumā secināja, ka strīdīgās garantijas piešķiršanas brīdī prasītājs bija grūtībās nonācis uzņēmums.

– Par pirmā pamata otro daļu, kas attiecas uz piedāvāto pretgarantiju kļūdainu vērtējumu

54 Prasītājs apgalvo, ka Komisija apstrīdētajā lēmumā nav ņēmusi vērā *IVF* apmaiņā pret strīdīgo garantiju piedāvāto pretgarantiju būtību un tvērumu. Proti, *Aligestión*, kas bija prasītāja galvenā akcionāre, piedāvātā pretgarantija neesot uzskatāma par pagaidu garantiju, bet gan par solidāru galvojumu, kas saista *Aligestión* tik ilgi, kamēr Valensijas autonomā apgabala pašvaldība, *Fundación Hércules* aizbildnības iestāde un netieša – ar *IVF* starpniecību – solidārā galvojuma saņēmēja, nav ļāvusi ieķīlāt prasītāja kapitāla daļas, ko ir ieguvis *Fundación Hércules*.

55 Pirmkārt, *Aligestión* bija maksātspējīgs uzņēmums, kam piederēja ievērojams nekustamais īpašums un kas it īpaši saņēma procentus no prasītāja bruto ieņēmumiem, kuriem bija jāpalielinās, izejot Spānijas futbola klubu čempionāta pirmajā divīzijā. Otrkārt, pilnvaras atļaut ieķīlāt prasītāja kapitāla daļas praksē Valensijas autonomā apgabala pašvaldībai ļauj *Aligestión*, iespējams pagaidām, piešķirto garantiju pakļaut nosacījumam, ka pirms tam *Aligestión* pārstrukturēs prasītāja parādu, lai Valensijas autonomā apgabala pašvaldība varētu pārliecināties par šādi ieķīlāto kapitāla daļu vērtību.

56 *IVF* piešķirtā garantija tātad tiktu piešķirta tirgus apstākļos. Prasītājs uzskata, ka šajā ziņā nav svarīgi, ka aizdevuma pamatā esošais un Paziņojumā par garantijām noteiktais maksimālās robežvērtības 80 % kritērijs nav ticis ievērots, jo Komisija nevarot tikai šā iemesla dēļ neanalizēt strīdīgo garantiju attiecībā uz to, vai tā atbilst tirgus apstākļiem tādas nozares kontekstā kā sports, uz ko atbilstoši LESD 165. pantam attiecas īpaša aizsardzība. Replikas stadijā prasītājs ir iesniedzis tiesas nolēmumu, lai apstiprinātu, ka *IVF* ir aicinājusi *Aligestión* kā garantu veikt maksājumu saistībā ar solidāru galvojumu un turpina to darīt vēl joprojām.

57 Komisija atbild, ka apraksts, ko sniedzis prasītājs par *Aligestión* solidāro galvojumu, ne tikai ir pretrunā pašiem galvojuma noteikumiem un apstiprinājumam, ko administratīvajā procesā iesniegušas Spānijas iestādes, bet arī ir grūti savietojams ar *IVF* izvēli celt prasību pret *Fundación Hércules*, nevis pret *Aligestión*, pēc tam, kad *IVF* ir atmaksājis aizdevumu, par kuru līgums tika parakstīs ar *CAM*. Turklāt Komisija norāda, ka tad, ja *Aligestión* patiešām būtu varējusi tieši sniegt garantiju aizdevumam, kā to apgalvo prasītājs, *IVF* nebūtu jēgas piešķirt garantiju. Katrā ziņā Komisija uzskata, ka tas, ka *Aligestión* solidārais galvojums galu galā neizrādījās "pagaidu", izriet no informācijas, kura sniegta pēc garantijas piešķiršanas pasākuma un kurai tādēļ nav nozīmes, nosakot, vai pastāv priekšrocība.

58 Ievadam un pirms vērtējuma par to, vai Komisijas apstrīdētajā lēmumā sniegtais vērtējums par *Aligestión* piešķirto pretgarantiju, iespējams, ir bijis kļūdains, ir jānorāda, ka apstrīdētajā lēmumā nav nekādas analīzes par minētās pretgarantijas ietekmi uz priekšrocības noteikšanu.

59 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru pamatojuma neesamība vai nepietiekamība ir uzskatāma par būtisku procedūras noteikumu pārkāpumu LESD 263. panta izpratnē un ir absolūts pamats, ko Eiropas Savienības tiesa var izvirzīt un kas tai pat ir jāizvirza pēc savas ierosmes (spriedums, 2009. gada 2. decembris, Komisija/Īrija u.c., C-89/08 P, EU:C:2009:742, 34. punkts un tajā minētā judikatūra).

60 Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, Vispārējai tiesai ir jāspriež par to, vai, iespējams, nav ticis izpildīts pienākums norādīt pamatojumu, un šajā saistībā jāuzklausa lietas dalībnieki, kā tā to bija darījusi 2018. gada 13. jūlija procesa organizatorisko pasākumu ietvaros un tad 2018. gada 14. septembra tiesas sēdē.

61 Jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru pienākuma norādīt pamatojumu apjoms ir atkarīgs no attiecīgā akta rakstura un konteksta, kurā tas ir pieņemts. Pamatojumam skaidri un nepārprotami jāatspoguļo iestādes lēmuma loģika, lai, pirmkārt, ieinteresētās personas varētu saprast pieņemtā akta pamatā esošo motivāciju, lai aizstāvētu savas tiesības un pārbaudītu, vai lēmums ir vai nav pienācīgi argumentēts, un, otrkārt, lai Savienības Tiesa varētu īstenot savu likumības kontroli. Netiek prasīts, lai pamatojumā tiktu norādīti visi atbilstošie faktiskie un juridiskie apstākļi, jo jautājums par to, vai tiesību akta pamatojums atbilst LESD 296. panta prasībām, ir jāizvērtē, ņemot vērā ne tikai šā tiesību akta formulējumu, bet arī tā kontekstu, kā arī visu attiecīgo jomu regulējošo tiesību normu kopumu (skat. spriedumu, 2012. gada 18. janvāris, *Djebel* – *SGPS*/Komisija, T-422/07, nav publicēts, EU:T:2012:11, 52. punkts un tajā minētā judikatūra).

62 Šajā lietā apstrīdētajā lēmumā tikai vienreiz ir pieminēta *Aligestión* piedāvātā pretgarantija, kad tiek aprakstīts attiecīgais pasākums, un turpinājumā uz to ne reizi nav sniegta norāde. Apstrīdētā lēmuma izklāstā par noteikšanu, vai pastāv atbalsts, un par tā aprēķinu nav nekādas atsauces uz minēto pretgarantiju. Konkrētāk, no apstrīdētā lēmuma 93. apsvēruma izriet – lai, ņemot vērā tirgus apstākļus, novērtētu tās garantijas prēmijas apmēru, ko attiecīgā pasākuma ietvaros pieprasījis *IVF*, apstrīdētajā lēmumā ir minēts tikai viens nodrošinājums – to prasītāja kapitālu daļu ieķīlāšana par labu *IVF*, ko parakstījis *Fundación Hércules*, un nekāds cits nodrošinājums, it īpaši *Aligestión* piedāvātā pretgarantija.

63 Atbildot uz Vispārējās tiesas rakstveida jautājumu šajā saistībā, Komisija tomēr apgalvoja, ka no atsauces uz attiecīgās pretgarantijas "pagaidu" raksturu, kā arī no *Fundación Hércules* nesamaksāšanas seku izklāsta apstrīdētā lēmuma 10. apsvērumā, proti, no to seku izklāsta, kādas ir tam, ka *IVF* ir izvēlējies pārņemt fonda parādu un celt prasību pret šo fondu, būtu jāsecina, ka *Aligestión* piedāvātā pretgarantija nebija "efektīva" un tātad nebija jāizvērtē detalizētāk.

64 To, ka tā nav "efektīva", apstiprinot Spānijas Karalistes apsvērumi, kuri sniegti administratīvajā posmā un kuros ir norādīts, ka "*IVF* ir saņēmusi pretgarantijas aplūkotajām garantijām kā ieķīlātas kapitāla daļas, ko ieguvuši fondi, pateicoties garantētajiem aizdevumiem" (apstrīdētā lēmuma 38. apsvērums), kā arī noteikumi *Aligestión* piedāvātajai pretgarantijai, no kuriem – atbilstoši Komisijas norādītajam – izrietot, ka tā tika piešķirta uz ierobežotu laiku un tai bija jābeidzas, tiklīdz ir izpildīti vairāki nosacījumi, kuriem – atbilstoši Komisijas rīcībā esošajai informācijai – bija jāizpildās visai drīz.

65 Tādējādi savā argumentācijā Komisija būtībā apgalvo – tas, ka, lai raksturotu priekšrocības pastāvēšanu, nav nozīmes *Aligestión* piedāvātajai pretgarantijai, pietiekami izriet no apstrīdētā lēmuma un ar to ir pamatojams tas, ka šajā lēmumā nav īpaša pamatojuma šajā jautājumā.

66 Šajā ziņā vispirms ir jānorāda, ka fakts, ka Komisija Vispārējā tiesā ir norādījusi, ka nosacījumiem, lai *Aligestión* solidārais galvojums beigtos, drīz bija jāizpildās, neizriet no apstrīdētā lēmuma.

67 Vēl tas, ka apstrīdētā lēmuma 10. apsvērumā ir minēts apstāklis, ka *IVF* ir atmaksājusi parāda summu, par ko ir noslēgts līgums ar *Fundación Hércules*, un tad pārņēmusi kreditora bankas tiesības, ceļot prasību pret minēto fondu, nesniedz informāciju par nodrošinājumu, ko attiecīgajā gadījumā ir aktivizējis *IVF*, un katrā ziņā nekādi neļauj secināt, ka Komisija administratīvā procesa beigās uzskatīja, ka *Aligestión* piedāvātā pretgarantija nebija efektīva.

68 Visbeidzot, Spānijas Karalistes apsvērumu kopsavilkums, kas pārņemts apstrīdētā lēmuma 38. apsvērumā, nesniedz informāciju arī par Komisijas vērtējumu tam, cik nozīmīga ir *Aligestión* sniegtā pretgarantija, lai raksturotu priekšrocību (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2013. gada 24. janvāris, *Frucona Košice*/Komisija, C-73/11 P, EU:C:2013:32, 84. punkts). Turklāt ir jānorāda – lai arī apstrīdētā lēmuma franču valodas redakcija, uz ko konkrēti ir atsaukusies Komisija, ļauj spriest, ka Spānijas Karaliste domā tikai nodrošinājumu, ko veido prasītāja kapitāla daļu ieķīlāšana, un līdzvērtīgus nodrošinājumus, kas

tiek sniegti citu apstrīdētajā lēmumā paredzēto pasākumu ietvaros, no šā lēmuma spāņu valodas redakcijas, kas ir vienīgā autentiskā versija, turpretī var noprast, ka Spānijas Karaliste ņem vērā, ka pastāv citi nodrošinājumi.

69 Līdz ar to apstrīdētā lēmuma pamatojumā attiecībā uz *Aligestión* piedāvāto pretgarantiju ir vien konstatēts, ka tā tiek sniegta pagaidu kārtā – līdz brīdim, kad *Fundación Hércules* ieķīlās prasītāja kapitāla daļas. Tajā nav precizēts, vai ar šo apstākli vien ir pamatots tas, ka minētā pretgarantija netiek ņemta vērā, konstatējot atbalsta pastāvēšanu, kā arī nosakot tā summu. Tajā *a fortiori* nav izskaidrots, kādēļ tas tā ir.

70 No Paziņojuma par garantijām 3.2. punkta d) apakšpunkta un 4.2. punkta izriet, ka nodrošinājumi, kas sniegti saistībā ar garantijas pieņemšanu vai ar aizdevuma darījumu, kurš ir tā pamatā, ir atbilstošs faktors, lai izvērtētu, vai pastāv atbalsts un kāds ir tā apmērs. *Aligestión* piedāvātā pretgarantija tātad principā ir atbilstošs faktors. Turklāt nekas minētajā paziņojumā neļauj kā nenozīmīgu noraidīt nodrošinājumu tādēļ, ka tam ir tikai "pagaidu" raksturs.

71 Līdz ar to, ņemot vērā tiesību normas, kas reglamentē attiecīgo jomu, šajā gadījumā – LESD 107. panta 1. punktu un Paziņojumu par garantijām, ieinteresētās personas, no vienas puses, un tiesa, no otras puses, varēja gaidīt, ka apstrīdētajā lēmumā būs sniegta Komisijas argumentācija par *Aligestión* piedāvātās pretgarantijas ietekmi uz konstatējumu, ka pastāv atbalsts, kā arī – attiecīgajā gadījumā – par tā summu.

72 Turklāt runa ir par pamatojuma daļu, kas ir ļoti būtiska apstrīdētā lēmuma kontekstā, ņemot vērā, ka tajā tiek secināts, ka izvērtējamā nodrošinājuma vērtība ir "gandrīz nulle" (apstrīdētā lēmuma 93. apsvērums), lai gan *IVF* piešķirtā nodrošinājuma līmenis vēl jo vairāk ir noteicošs, jo attiecīgā uzņēmuma – šajā gadījumā prasītāja – vērtējums ir slikts (CCC kategorija, skat. apstrīdētā lēmuma 83. apsvērumu).

73 Turklāt ir jānorāda, ka apstrīdētajā lēmumā nav minēts termiņš, kurā *Fundación Hércules* prasītāja kapitāla daļas būtu jānodod ķīlā *IVF*, bet ir norādīts, ka tieši šis notikums atbrīvoja *Aligestión* no saistībām atbilstoši *IVF* piešķirtās "pagaidu" pretgarantijas noteikumiem. Tādējādi apstrīdētajā lēmumā nav norāžu, kas ļautu secināt šīs "pagaidu" pretgarantijas piemērošanas ilgumu un līdz ar to iespējamību, ka tā būs vai nebūs spēkā gadījumā, ja *IVF* piešķirtā garantija tiks aktivizēta.

74 Tādējādi no apstrīdētā lēmuma ne tieši (skat. šā sprieduma 67. punktu), ne netieši neizriet, ka *Aligestión* piešķirtā pretgarantija bija īstermiņa. Pieņemot, ka norāde par *Aligestión* piešķirtās pretgarantijas ilgumu – kā, šķiet, apgalvo Komisija – var būt konteksta elements, kurš var samazināt tās pienākuma norādīt pamatojumu apmēru, tomēr ir jākonstatē, ka šī norāde nav ietverta apstrīdētajā lēmumā.

75 Līdz ar to Komisijai apstrīdētajā lēmumā bija jāizskaidro, kā attiecīgajā gadījumā tā ir ņēmusi vērā šo pretgarantiju.

76 Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, ir jākonstatē, ka apstrīdētajā lēmumā nav norādīts pamatojums.

77 Ņemot vērā šo pamatojuma trūkumu, Vispārējā tiesa nevar spriest par prasītāja pirmā pamata otrajā daļā izvirzīto argumentu pamatotību.

78 Līdz ar to, nepastāvot vajadzībai izvērtēt prasību pārējā daļā, apstrīdētais lēmums ir jāatceļ, ciktāl tas attiecas uz prasītāju, pamatojuma trūkuma dēļ.

Par tiesāšanās izdevumiem

79 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā Komisijai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar prasītāja prasījumiem.

80 Saskaņā ar Reglamenta 138. panta 1. punktu dalībvalstis un iestādes, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas. Tādējādi Spānijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

nospriež:

1) **Atcelt Komisijas Lēmumu (ES) 2017/365 (2016. gada 4. jūlijs) par valsts atbalstu SA.36387 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2013/CP), ko Spānija sniegusi *Valencia Club de Fútbol, SAD*, *Hércules Club de Fútbol, SAD* un *Elche Club de Fútbol, SAD*, ciktāl tas attiecas uz *Hércules Club de Fútbol, SAD.***

2) **Eiropas Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina *Hércules Club de Fútbol* tiesāšanas izdevumus**.

3) **Spānijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.**

Kanninen Schwarcz Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2019. gada 20. martā.

[Paraksti]